

מסורת הש"ס

(א) וי'ל שמע קן וכן
כשמיקונו לשמה כשחמין אורו ומחליקין אותו. ולי נראה קן קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר
קן קן. ואית דגרסי קל קולמוסא: דנפק לשוקא. סופר ילא לשוק
למקום שיש שם בני אדם הרבה:
מור דמיא אינוש אחרינא אשכחיה.
שמו כשמו של זה: ואל. לכבוד לו גט:
הא רבה אים ליה דרנא. ונהי נמי
דגמרי הא כיון דממדינה למדינה
הוא בעינן לקיימו: מסיבתא. ישיבות
קבועות אחת בקורא ואחת בנהרדעא
והולכין תלמידים מו לזו ומשאר
עירות להן ללמוד תורה: בגירסיהו
טרידן. ואין מכירין החתימות:
איסור נמי. דטעמא משום דשכיח
מתיבתא הוא: מי אסא רב לנצל.
וקצב ישיבה בקורא ודשמואל
הוא בנהרדעא. אבל מעיקרא
לא ואע"ד דגמירי דמשגלה יכניה
לנצל (מלכא ד נד) והחרש והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהס: מרקס.
למורו של עולם כסופו הוי מדינת
היס במורחה של א"י: ורקס. עממה:
כמורה. כמורה העולם דהוא מדינת
היס: מענו לנפנו. של עולם ונצל
הס קיימא דין עכו לנפון: לנר
מנצל. דאיכא טעמא להמירה:
כמחלוקת ליוחסין. צפ. עשרה יוחסין
(דקדוש ד עה). דק"ל כל הארלות עיסה
לא"י וא"י עיסה לנצל ואפליגו הס
עד היכן הוא: ארנא סנינא. ערבה
שניה הסמוכה לגשר: והני גמירי.
דני ארדשיר: והא רבה אים ליה
דרנא. וכיון דממדינה למדינה הוא
בעינן לקיימו: והני דני ארדשיר:
אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
להן סס עדיות וחתימן (ב) סס
בשטרות והשטרות ציד בני
אקטיספון עד זמן שניגנצו לפיכך
בני אקטיספון מכירין חתימת בני
ארדשיר הלכך גט שנחתם בארדשיר
ונשתלח לאקטיספון עדים מזיין
לקיימו ואף בני ארדשיר כשהולכין
שם לשוק יקיימוהו. אבל בני ארדשיר
אין מכירין חתימת בני אקטיספון
ואע"ד ששולכין שם תמיד לקסורה
דל יוס השוק בשוקיהו טרידן ואין
נותנין לב להסתכל ולהכיר חתימת
בני העיר: מערסא לערסא. משורת
הבנים שצד רה"ר לשורה שכנגדה:
משכונה לשכונה. סתם שכונה שלשה
בתים במסכת ע"ד (דף קא): דנייד.
אין משתתין צנחין שטרדין בסמורה
ואין מכירין חתימות שטרדין:
לא ארינא. דנצל כלכך ישראל:

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח קרעך על קל
ישיבי הארץ:
ירמיהו א ד

גליון הש"ס

גמ' לרב מבבל. עי' יצמות
דף טז ע"ב מד"ה קספיק:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אולי לשוקא
וכי' וחותמין שם
בשטרות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר בא"י
לגישין. לפי שהם בני
תורה וצדיקין לשמה וני
ישיבה מזיין ליקל וללמוד
משם תורה מכל מקומות
(סוכה דף טז). במחלוקת
ליוחסין. דמחלוקת
של נצל, כך במחלוקת
לגישין. דקיימא לן המנהל
גט משאר ארלות דני
שאימר בפני נכתב ובפני
נחתם, לפי שאין בקיאים
לשמה, והמנהל גט מארץ
ישראל לנצל אים דני
לומר, ונצל הוי הוי כלכך
ישראל לגישין, שאף הם היו
חכמים וצדיקין לשמה
(דקדוש ע"ב). עד ארנא.
אגס של קיס וערבה
שוקרין ארנא. תנינא
דיגשרא. שני אגמים היו
למטה מהגשר זה למטה
מזה (סוה).

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להציא גט בפרק
שני (לקמן דף כג). **השאלה** היא בבית ב' ב'י. לא צני
למימר דאפי' נכנס ויוצא צנית קאמר^א דיוצא ונכנס משמע למקום
הסופר כותב: **בבב** רב אמר בא"י. ממדינה למדינה נצצל
פליגי בדאיותה מדינה מודה שמואל

דלין דנין דלף ע"ג דלמר בגירסיהו
טרידין היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר חוזה לארץ ומנצל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף בסמוך: **בבב** אתא רב
בבב. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דא"כ מאי פריך מממני דמעכו
לנפון שנישנית קודם שגא רב לנצל
ומפרש ר"ת מני אתא רב לנצל
והורה לנו שחתימות יכניה שגלו עמו
לנצל החרש והמסגר דינה להיות
כא"י לגיטין וכן מפרש צריש ככל
מערינן (עירובין דף כח). ובסוף מרובה
(צ"ק דף פ). ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז ענמו לא היה אומר
מני אתא רב לנצל ויש מפרשים מני
אתא רב לא רב ממש אלא כלומר
רבים ועליו תורה:

ומבי ארדשיר אקטיספון א
מצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מציא כדארמין לעיל וי"ל דלמסקנא
דרנא אית ליה דרנא לנ"ע לא
גורין מולין אטו מציא ונראה
דארדשיר נצצל דאי נצצל חו"ל היכי
צני למימר נמצא קסבר לפי שאין
צקיצין לשמה והני גמירי מה מועיל
דגמירי הא חיישין שמה יחזור דבר
לקלקלו ואקטיספון על כרחי' לאו
מנצל דאי מנצל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועוד
דנצל אולי לשוקא נמי ארמין לעיל
לר דקיי"ל כוונה דאיסורא דשכיח
מתיבתא אלא דאי ארדשיר נצצל
ואקטיספון לאו מנצל והוי ממדינה
למדינה ואין עדים מזיין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשאלה פריך שפיר
והא רבה אית ליה דרנא ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מזיין לקיימו ואע"פ שזיו
סמכותו לו לו ולא היה אלא דגלת
מפסיק צנייהס כדארמין צפ' כילד
מערינן (עירובין דף טז): מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לעינן חוקה לפי שירין מפסיק
(וואין זה אקטיספון דארמין צפ"ק
דיומא (דף י). רסן זה אקטיספון
דהואו י"מא"י הוי דכתיב רישיה
דקרא מן הארץ היא ילא אשור וכן
את ינוה כ' (נבאשית י) (ובפ"י רש"י)

כתב הסס רסן זה אקטיספון):
הני ידעי בחתימות ידיהו דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגירסיהו
טרידין אמאי לא ארמין דבני המקום
מכירין חתימתן כדלמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חתימות בני
אקטיספון דבני א"י **והא** רבא הוא
לא חשיבי שפיר ונכנס ויוצא כשר מאן
סופר פוטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מור דמיא אינוש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכנא א"ל
נחתם אי לא צריכנא א"ל
לא צריכתי פי' דבבל הוי
היא בא"י לגישין שיש שם
ישיבות וצדיקי שיריתא
וצדיק מוציין לקיימו:

ארדשיר אע"ג דבני ארדשיר טרידין בשוקא וי"ל דהנו דגירסיהו טרידין טפי ואין להם פנאי לחסוד כלל: **והא** רבא הוא
דאמר ר' ש' שאין עדים מצויין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין בקיאים לשמה הוה ניחא ליה ואמאי לא נחתם מנצל היא
דבקיצין לשמה וי"ל דשמה לגישין וליוחסין לא חשיבי מנצל דשכיח צה גרים כדמשמע פ' בתרא דקידושין (דף עג). גזי רבי זירא דדריש
במחאה גר מותר י' בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של נצל וה"ה דהוה מני למיפדך לרצה צר אצוה ורצ ששת דע"כ סבירא להו נמי
כרנא דלמר לפי שאין עדים מזיין לקיימו דאי משום דאין בקיאים לשמה והני לא גמירי אפי' באותה שכונה נמי יצריחו אלא דניחא ליה
למיפדך מרנא דאית ליה צהדיא הכי ומשני שאני בני מחוזה דנייד לך מנריך רבה צר אצוה מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שחודע הליכתן לבני ערסא אחרת" ומתוך כך אין נוהגין לקיים שטרס קודם הליכתן אבל משכונה לשכונה לא הוה
מנריך דקסבר דכנולה ערסא יודעין כל אחד צהליכת חצירו ומצקסת האשה קיום קודם הליכתן ורצ ששת חושש אפילו באותה ערסא" ו
ורנא אפילו באותה שכונה: **שאני** בני מחוזה דנייד. מכאן פוסק רבינו חס דהשתא צומן הוה דנין לומר נצל מקום צפני נכתב
אע"ג דקיימא לן כרנא דלמר לפי שאין עדים מזיין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום דנין דרנא דהשתא ככל מקומות נייד כני מחוזה":
ואי

עין משפט
גר מצוה

יח א ב מ"י פ"ו מהלכות
גיטין הלכה יב סמג
עשין ד טושיע אר"ע סימן
קמב סק"ק טו:
יב ג (ד) מ"י שם הל"י:
ב ה מ"י שם הלכה ח
וסמג שם טושיע שם
סק"ק א טושיע:

מוסף תוספות

א. והיוני טעמא משום
דנראה שיקר אם יאמר בפני
נכתב והוא לא ראה. מוס'
ההל"ש. ואם יאמר שמעתי
קן קולמוסא אינו מועיל,
דבעינן שיאמר בלשון
שחקנו חכמים. הל"ש וע"ש
פירוש אחר. ב. וסופר
בעליה. מוס' הל"ש.
ג. דלא שמע קן
קולמוסא ב"ת אחר. מוס'
ההל"ש. ד. ונלפרשי
שפי' תיקון הקולמוס ינחא
דלא שייך ב"י למימר כל
היום כולו כי במחאה
נעשה. מוס' הל"ש.
ה. ועי' מוס' הל"ש ותי'
הר"ן שמישיבם פריש"י.
ו. א. ארצות. מוס'
ההל"ש. ז. ביערין. ר"ן.
ז. ומקור הענין בממני צ"ב תל.
ח. ואין האשה יודעת
בהליכתן. מוס' הל"ש.
ט. אינה יודעת מתי
ילכו. מוס' הל"ש. י. וכל
הנהו אמרתי צ"ל שהיו
דורים במחאה כדאמר'
בעירובין רבה בר אבוח
מערב ככולא מחוזה וכן
רבא א"ל לכני מחוזה
אוקירו שייכר וכן רב
ששת צ"ל שהיה דר
במחאה וכו' דמתחילה
היה דר במחאה והלך
לדרו במקום אחר וכו'.
מוס' הל"ש. יא. שאין
להם קרקעות וחלות
כמקדס. הנהיט מיימוניות
(גירסין ס"ז סוף אות ב').

פסקי ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיתא אחת לשמה שוב
אינו צריך. רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קל
קולמסא וקל מגילתא פי'
הברת הקולמוס והקלף
בשעת קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב אשי דתניא כותיה
אחתי המביא גט ממדינת
היס אפי' הוא בבית וסופר
בעליה הוא בעליה וסופר
בבית ואפי' נכנס ויוצא כל
היום כשר בשלמא הוא
בעליה וסופר בבית הא
קא חזי ליה אלא הוא בבית
וסופר בעליה הא לא קא
חזי ליה מאי לאו דשמע
אפי' נכנס ויוצא כשר מאן
סופר פוטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מור דמיא אינוש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכנא א"ל
נחתם אי לא צריכנא א"ל
לא צריכתי פי' דבבל הוי
היא בא"י לגישין שיש שם
ישיבות וצדיקי שיריתא
וצדיק מוציין לקיימו: